

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **P. F.**, zastúpený advokátom: JUDr. M. D., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 19729/2006 zo dňa 09.07.2007, konajúc o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/51/2007-36 zo dňa 16.01.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/51/2007-36 zo dňa 16. januára 2009 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 19729/2006 zo dňa 09. júla 2007 v spojení s rozhodnutím Colného úradu Prešov zn. 7826/2006-6231 zo dňa 13. februára 2006 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ OSP a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č.k. 3S/51/2007-36 zo dňa 16.01.2009 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 19729/2006 zo dňa 09.07.2007, ktorým žalovaný ako odvolací orgán podľa § 48 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák.č. 511/1992 Zb.) o odvolaní žalobcu

proti rozhodnutiu Colného úradu Prešov č. 7826/2006-6231 zo dňa 13.02.2006, ktorým podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zák.č. 511/1992 Zb. zamietol návrh žalobcu na obnovu konania vo veci uloženia pokuty uloženej žalobcovi rozhodnutím Colného úradu Prešov zn. 21198/2004 zo dňa 20.10.2004 rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov zo dňa 13.02.2006.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá bez ohľadu na zavinenie poruší ktorékoľvek ustanovenie § 9 ods. 3 zákona, uloží colný úrad pokutu vo výške 500 000,-- Sk, a teda tak ako správne argumentoval prvostupňový správny orgán aj žalovaný, ide o objektívnu zodpovednosť (zodpovednosť za výsledok), pri ktorej samotné zistenie že došlo k riedeniu označeného plynového oleja, či použitie označeného plynového oleja bez osvedčenia o registrácii a odberného poukazu, má za následok uloženie pokuty vo výške 500 000,-- Sk.

Aj keby skutočnosť, že označený plynový olej zriedil J. R. mohla mať vplyv na posudzovanie zodpovednosti žalobcu podľa § 9 ods. 3 písm. b/ zákona č. 239/2000 Z.z., uvedené nemá vplyv na posudzovanie zodpovednosti žalobcu za porušenie § 9 ods. 3 písm. d/ cit. zákona (použitie označeného plynového oleja bez osvedčenia o registrácii a odberného poukazu, čo spochybnené nebolo), teda ani na výšku pokuty, ktorú zákonodarca určil pevnou sumou 500 000,-- Sk.

Správne a v súlade so zákonom preto rozhodol prvostupňový správny orgán aj žalovaný, ak z dôvodu že nové skutočnosti a dôkazy by nemohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia s poukazom na skutočnosť, že zodpovednosť za porušenie § 9 ods. 3 v spojení s § 32 ods. 1 zákona č. 239/2001 Z.z. je založená na princípe objektívnej zodpovednosti. Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol. Nestotožnil sa s námietkou žalovaného, že ide o rozhodnutie procesnej povahy týkajúce sa len vedenia konania (§ 248 písm. a/ O.s.p.), ale naopak dospel k záveru, že ide o rozhodnutie, ktoré zasahuje do subjektívnych práv žalobcu (§ 247 ods. 1 O.s.p.), a teda nie je vylúčené z preskúmvacej činnosti súdov podľa osobitnej piatej časti O.s.p. upravujúcej správne súdnictvo.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že sa nestotožňuje s rozsudkom krajského súdu, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a to bez toho, aby sa súd náležitým spôsobom vysporiadal s námietkami

v žalobe uvedenými a celkove, aby vec posudzoval v intenciách princípov právneho štátu v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Skutočnosť, ktorú uvádzal žalobca v žalobe, že plynový olej riedila iná osoba – J. R., mohla mať podľa jeho názoru vplyv na posúdenie zodpovednosti žalobcu podľa § 9 ods. 3 písm. b/ zák.č. 239/2001 Z.z. Keďže táto skutočnosť by mohla pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie, zdôraznil to, že v pôvodnom rozhodnutí bola zodpovednosť za porušenie § 9 ods. 3 písm. b/ vymedzená tým istým porušením ako zodpovednosť za porušenie ust. § 9 ods. 3 písm. d/. Rovnako napáda, že výroková časť rozhodnutia neobsahuje časové vymedzenie spáchania skutku, namieta, že z takéhoto vymedzenia nemožno vyvodit' právne jednoznačný záver, či k spáchaniu skutku prišlo v jedno činnom alebo viac činnom súbehu. Sankcia uložená žalobcovi, ktorá bola v zákone stanovená v jednej výške, vo výške 500 000,-- Sk a to bez uvedenia kritérií na jej použitie, považuje žalobca za takú úpravu, že táto sa môže vzťahovať len na najzávažnejšie porušenia zákona, pričom koncentráciu indikačnej látky vo výške 0,774 mg/l so stanovenej koncentrácie 6 mg/l nemožno kvalifikovať za skutok obzvlášť závažný. Preto sankciu uloženú žalobcovi považuje za odporujúcu princípom platným v právnom štáte, pričom poukazuje na súčasnú právnu úpravu, ktorá sankcionuje porušenie uvedenej povinnosti rozpätím od 16 590 eura po 331,50 eura.

S poukazom na uvedené skutočnosti, keďže sa krajský súd náležitým spôsobom nevysporiadal s tvrdeniami žalobcu, neprihliadol na princípy platné v právnom štáte, navrhuje Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového súdu, pretože nové skutočnosti môžu mať podstatný vplyv na rozhodnutie a mohli by žalobcovi privodiť priaznivejšie rozhodnutie, keďže nebolo preukázané spáchanie skutku podľa § 9 ods. 3 písm. b/ zák.č. 239/2001 Z.z., v prípade preukázania, že porušil ustanovenie § 9 ods. 3 písm. d/ citovaného zákona podľa § 32 ods. 1 zák.č. 239/2001 Z.z. by sa pokuta mala ukladať v súlade s článkom 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a to podľa právnej úpravy pre páchatel'a priaznivejšej.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný uvádzajúc, že k námietkam žalobcu obsiahnutým v žalobe sa vyjadril v písomnom vyjadrení k žalobe zn. 52178/2007 zo dňa 13.11.2007 ako aj v doplnení vyjadrenia k žalobe. Pokiaľ Krajský súd v Prešove pripustil možnosť, že plynový olej zriedil J. R., čo mohlo mať vplyv na posúdenie zodpovednosti žalobcu za porušenie § 9 ods. 3 písm. b/ zák.č. 239/2001 Z.z., poukázal žalovaný, že zároveň krajský súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že uvedené nemá vplyv na posudzovanie zodpovednosti žalobcu za porušenie § 9 ods. 3 písm. d/ zák.č. 239/2001 Z.z., teda ani na

výšku pokuty, ktorá bola v zmysle citovaného zákona stanovená pevnou sumou. Žalovaný zotrúva na svojom právnom názore, že zákon č. 239/2001 Z.z. za porušenie zákazu uvedeného v § 9 ods. 3 prikazuje uložiť pokutu za tzv. administratívny delikt, pričom na vyvodenie zodpovednosti sa nevyžaduje zavinené konanie zodpovednej osoby, teda zodpovednosť za takýto administratívny delikt je objektívna. Týmto výsledkom je nežiaduci protiprávny stav v danom prípade zriadenie minerálneho oleja a jeho použitie bez registrácie a odberného poukazu, resp. v súlade s právnym názorom prvostupňového súdu len použitie označeného plynového oleja bez osvedčenia o registrácii odberného poukazu. Žalovaný zároveň uviedol, že v prípade, ak by neboli naplnené znaky § 9 ods. 3 písm. b/ zák.č. 239/2001 Z.z. považuje za preukázané, že konaním žalobcu bolo porušené ust. § 9 ods. 3 písm. d/ citovaného zákona a bez ohľadu na to, či by sa preukázali žalobcom tvrdené skutočnosti, že plynový olej zriedil pán R., výška pokuty podľa § 32 ods. 1 zák.č. 239/2001 Z.z. by ostala nezmenená. S poukazom na uvedené, keďže je názoru, že v tomto prípade žalobca nepredložil nové skutočnosti, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania a preto nebol daný dôvod na povolenie obnovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Skutkový stav zistený krajským súdom nebol medzi účastníkmi konania sporný, boli vymedzené dôvody na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd konštatoval, že dôvody uvádzané žalobcom by nemali v konečnom dôsledku žiaden vplyv na výšku uloženej sankcie, keďže z dôkazov, ktoré uvádza žalobca, by bolo možné dospieť k záveru, že neboli naplnené skutkové okolnosti na porušenie povinnosti upravenej v § 9 ods. 3 písm. b/ zák.č. 239/2001 Z.z. Otáznym zostáva len porušenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 3 písm. d/. K tomuto porušeniu povinnosti žalobca nepredložil žiadne nové skutočnosti.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 239/2001 Z.z. je zakázané

- a) označovanie iných minerálnych olejov ako plynového oleja uvedeného v § 8 spôsobom podľa ods. 1,
- b) zriadenie, odstránenie, alebo každá iná zmena označenia plynového oleja mimo daňového skladu, ktorý ma povolenie na označovanie plynového oleja podľa § 10,

- c) uvádzanie do daňového voľného obehu označeného plynového oleja, ak nie je označený podľa ods. 1,
- d) použitie označeného plynového oleja bez osvedčenia o registrácii odberného poukazu,
- e) použitie označeného plynového oleja na iný ako určený účel.

Podľa § 32 ods. 1 zák.č. 239/2001 Z.z. právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá poruší ustanovenia § 9 ods. 3 uloží colný úrad pokutu vo výške 500 000,-- Sk.

Podľa § 51 ods. 1 zák.č. 511/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu 31.12.2005, konanie ukončené právoplatným rozhodnutím okrem rozhodnutia, ktorým sa rozhodnutie zmenilo mimo odvolacieho konania (§ 53 ods. 3), sa obnoví na žiadosť účastníka konania alebo z úradnej moci, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,
- b) rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom,
- c) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak.

Podľa § 51 ods. 4 zák.č. 511/1992 Zb. v návrhu na obnovu konania musia byť uvedené dôkazy preukazujúce odôvodnenosť návrhu a dodržania lehôt.

Z citovaných ustanovení zákona je nesporné, že v tomto prípade je zodpovednosť za porušenie ust. § 9 ods. 3 zák.č. 239/2001 Z.z. založená na princípe objektívnej zodpovednosti. V tomto prípade predložil žalobca v rámci návrhu na povolenie obnovy konania ako novú skutočnosť a dôkaz čestné vyhlásenie J. R. obsiahnuté vo forme notárskej zápisnice, z obsahu ktorého vyplýva, že J. R. nalial do nádrže traktora „BELARUS,“ ktorý bol odstavený pri rodinnom dome žalobcu, červenú naftu, ako aj ďalších svedkov P. P. a P. D. zo dňa 06.07.2005. Podľa názoru uvedená skutočnosť by mohla mať podstatný vplyv na rozhodnutie žalovaného nie len v prípade porušenia povinností upravených v § 9 ods. 3 písm. b/ citovaného zákona, ale aj vo vzťahu k porušeniu povinností upravených v ust. § 9 ods. 3 písm. d/, keďže z obsahu pripojeného administratívneho spisu, konkrétne zo Zápisnice z vykonaného daňového dozoru č.j. 552/03/OND zo dňa 03.06.2003 vyplýva, že vodičom traktora nebol žalobca, ale J. H. Z tohto dôvodu je preto podľa názoru senátu odvolacieho súdu potrebné prešetriť zodpovednosť žalobcu aj k ustanoveniu § 9 ods. 3 písm. d/ zákona č.

239/2001 Z.z., keďže traktor v čase vykonania daňového dozoru riadila iná osoba ako žalobca a to prihladnuc na skutočnosť, či samotné vlastníctvo traktora v tomto kontexte skutočností zakladá objektívnu zodpovednosť. Tieto skutočnosti preveria colné orgány aj s poukazom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach a to najmä vo vzťahu k neskoršej právnej úprave v spojení s článkom 1 ods. 1 a čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/51/2007-36 zo dňa 16.01.2009 podľa § 250ja ods. 3 OSP tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 09.07.2007 v spojení s rozhodnutím Colného úradu v Prešove zn. 7826/2006-6231 zo dňa 13.02.2006 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ OSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu na posúdenie veci a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 246c OSP v spojení s § 224 ods. 2 OSP a § 250k ods. 1 veta druhá OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže odvolací súd v tomto prípade vydal rozhodnutie aj s poukazom na doterajšiu rozhodovaciu činnosť a teda prihliadol aj na iné dôvody, pre ktoré zmenil rozsudok krajského súdu, než len na tie, ktoré žalobca v konaní namietal, čo považuje súd za dôvody hodné osobitného zreteľa .

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. mája 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková